

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ

การศึกษานี้มีผลต่อค่าคะแนนเฉลี่ยลดลงของนักศึกษารหัส 50 สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาขาอนามัยสิ่งแวดล้อม คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจำนวน 121 คน โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลขณะนักศึกษาเรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการศึกษาของนักศึกษารหัส 50 ชั้นปี 1 ทั้ง 2 สาขาวิชา

รายวิชาที่กลุ่มนักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 มีหมวดวิชาเฉพาะมากกว่ารายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 (ตารางที่ 2.1) นอกจากนี้กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยต้องลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 หน่วยกิต ในภาคการเรียนที่ 2 ด้วยซึ่งนักศึกษาสาขาอนามัยสิ่งแวดล้อมได้ลงทะเบียนไปแล้วในภาคการเรียนที่ 1

2. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุเฉลี่ย 19.6 ปีมีภูมิลำเนาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามหาวิทยาลัยเฉลี่ย 2.93 มาจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียง สมัครเข้ามาในช่วงหลัง Admission เป็นนักศึกษากู้ยืม บิคาและมารดาอาชีพเกษตรกรรม

3. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว การคิดขั้นสูงและพฤติกรรมมุ่งเรียน ของนักศึกษา

นักศึกษามีปัญหาส่วนตัวอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 5.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.05) ดังตารางที่ 4-6 นักศึกษามีการคิดขั้นสูงอยู่ในระดับพอใช้ (ค่าเฉลี่ย 16.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.72) ดังตารางที่ 4-7 นักศึกษามีพฤติกรรมมุ่งเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย 89.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.90) ดังตารางที่ 4-8

4. ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยภาคต้นและภาคปลาย ในปีการศึกษา 2550 ของกลุ่มนักศึกษา

กลุ่มประชากรมีคะแนนเฉลี่ยภาคต้น (ค่าเฉลี่ย 2.58 ส่วนเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.42) มากกว่าคะแนนเฉลี่ยภาคปลาย (ค่าเฉลี่ย 2.22 ส่วนเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.46) ดังตารางที่ 4-9 โดยผลต่างของคะแนนเฉลี่ยภาคปลายเทียบกับภาคต้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 มีพิสัยในช่วง 0.59-1.64

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยม คะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ช่องทางการสมัครเข้าเป็นนักศึกษา อาชีพ

บิดามารดา การกู้ยืมทุน มีความสัมพันธ์กับการลดลงของคะแนนเฉลี่ยรายภาคเรียนที่ 2 เมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2550

ผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ Person Chi-Square ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ภูมิฐานะ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยม คะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ช่องทางการสมัครเข้าเป็นนักศึกษา อาชีพบิดามารดา การกู้ยืมทุน และการลดลงของคะแนนเฉลี่ยรายภาคเรียนที่ 2 เมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2550 พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 7 ข้อไม่มีความสัมพันธ์กับการลดลงของคะแนนเฉลี่ยปลายภาคเมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยภาคต้นในปีการศึกษา 2550 ดังตารางที่ 4-20 ดังนั้นผลการศึกษาคั้งนี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานที่ 2 ระดับปัญหาส่วนตัว ระดับการคิดขั้นสูง ระดับพฤติกรรมมุ่งเรียน มีความสัมพันธ์กับการลดลงของคะแนนเฉลี่ยรายภาคเรียนที่ 2 เมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2550

ผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ Person Chi-Square ระหว่างระดับปัญหาส่วนตัว ระดับการคิดขั้นสูง ระดับพฤติกรรมมุ่งเรียน และการลดลงของคะแนนเฉลี่ยรายภาคเรียนที่ 2 เมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2550 พบว่าระดับปัญหาส่วนตัว ระดับการคิดขั้นสูง ระดับพฤติกรรมมุ่งเรียน และการลดลงของคะแนนเฉลี่ยรายภาคเรียนที่ 2 เมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2550 ไม่สัมพันธ์กัน ดังตารางที่ 4-19 ดังนั้นผลการศึกษาคั้งนี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ทางสถิติ Person Chi-Square ระหว่างพฤติกรรมมุ่งเรียนเป็นรายข้อและการลดลงของคะแนนเฉลี่ยรายภาคเรียนที่ 2 เมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2550 พบว่ามีเพียง 5 ข้อด้านพฤติกรรมมุ่งเรียน ได้แก่ การเข้าเรียนฝึกปฏิบัติในรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ การจดคำบรรยายเพิ่ม/เน้นข้อความสำคัญลงในเอกสารประกอบการสอน ค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาที่เรียนให้ลึกซึ้งและกว้างขวางยิ่งขึ้น การติดตามข่าวคราวเกี่ยวกับวงการวิชาชีพ อยู่เสมอ และการเข้าห้องสมุดทั้งภายใน/ภายนอกมหาวิทยาลัยเมื่อมีเวลาว่าง มีความสัมพันธ์กับการลดลงของคะแนนเฉลี่ยรายภาคเรียนที่ 2 เมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2550 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

อภิปรายผล

ผลการศึกษาสาเหตุที่มีผลต่อผลการเรียนลดลงของนักศึกษารหัส 50 สาขาอาชีพอนามัย และความปลอดภัย และสาขาอนามัยสิ่งแวดล้อม พบว่าทั้ง ปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล และปัญหา

ส่วนตัว การคิดขั้นสูง และพฤติกรรมมุ่งเรียน ไม่สัมพันธ์กับการลดลงของคะแนนเฉลี่ยรายภาคที่ 2 เมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ซึ่งผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับผลการประชุมระดมสมองระดับผู้บริหาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ข่าวการศึกษา. 2551 : ออนไลน์) โดยรศ.ดร.บุญสม ศิริบำรุงสุข รักษาการตำแหน่งอธิการบดี กล่าวว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวนหนึ่งมีผลการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ มีสาเหตุมาจากปัญหาส่วนตัว พื้นฐานการศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย การไม่สามารถปรับตัวเข้าสู่ชีวิตนักศึกษาในช่วงแรกได้ เนื่องจากการอยู่ห่างไกลบ้าน การพักอยู่กับเพื่อนที่ยังไม่คุ้นเคย การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

ทั้งนี้ผลการเรียนที่ลดลงของกลุ่มตัวอย่างอาจมีสาเหตุมาจากสาเหตุอื่น อาทิเช่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียนในรายวิชาเฉพาะคือ วิชาเคมีทั่วไป 1 วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมีทั่วไป 2 และวิชาเคมีอินทรีย์พื้นฐาน ที่กลุ่มตัวอย่างลงทะเบียนเรียนในภาคการเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2550 มีผลการเรียนส่วนใหญ่ในช่วงคะแนน C+ และ C ดังตารางที่ 5-1 ซึ่งเป็นปัญหาค่คล้ายกับปัญหาที่เกิดขึ้นที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เช่นเดียวกันคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนต่ำมากในรายวิชาเฉพาะคือ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี และอังกฤษ(ข่าวการศึกษา. 2551 : ออนไลน์)

ตารางที่ 5-1 ผลการเรียนในรายวิชาเฉพาะ ประจำปีการศึกษา 2550 ของนักศึกษารหัส 50 ของทั้งสองสาขา

รายวิชาเฉพาะ	คะแนนที่ได้รับ (นักศึกษา 167 คน)							
	A	B+	B	C+	C	D+	D	F
1. เคมีทั่วไป 1	0	2	3	24	95	16	16	23
2. คณิตศาสตร์	3	7	8	37	65	17	10	34
3. เคมีทั่วไป 2	7	14	35	42	38	16	7	6
4. เคมีอินทรีย์พื้นฐาน*	0	0	0	5	59	27	31	39

หมายเหตุ *วิชาเคมีอินทรีย์พื้นฐานมีนักศึกษาสาขาวิชาอนามัยสิ่งแวดล้อม และสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยรหัส 50 ลงทะเบียนเรียนเพียง 162 คน

สำหรับผลการศึกษาที่พบว่า พฤติกรรมมุ่งเรียนด้าน การเข้าเรียนชั่วโมงฝึกปฏิบัติในรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ การติดตามข่าวคราวเกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ และการเข้าห้องสมุดใน/นอกมหาวิทยาลัยเมื่อมีเวลาว่าง มีความสัมพันธ์กับการลดลงของคะแนนเฉลี่ยรายภาคที่ 2 เมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เป็นเพราะความแตกต่างของลักษณะการเรียนการสอนในระดับมัธยมปลายมีความแตกต่างกับลักษณะการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

ซึ่งการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นการเรียนเนื้อหาค่อนข้างมากในแต่ละคาบเรียน โดยเฉพาะรายวิชาเฉพาะ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองค่อนข้างมาก ซึ่งการเรียนการสอนในระดับมัธยมปลายจะเป็นการเรียนการสอนที่กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องช่วยเหลือตัวเองมากเนื่องจากจะได้รับถ่ายทอดเนื้อหาวิชาจากครูผู้สอนเกือบทั้งหมด ด้วยเหตุนี้พฤติกรรมรายชื่อที่กล่าวข้างต้นจึงสัมพันธ์กับการลดลงของคะแนนเฉลี่ยฯ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาของนิสิตนักศึกษาของ สำเนา ขจรศิลป์ (2539: 85-88) กล่าวว่าหนึ่งในปัญหาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาคือ ปัญหาการปรับตัวเข้ากับระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาก็มักแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา นักศึกษาจำนวนมากยังขาดทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยาย การค้นคว้า และการศึกษาด้วยตนเอง ตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นปัญหาที่มีผลต่อการเรียน

1) นอกจากนี้ผู้ศึกษาวิจัยยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาที่เกิดจากตัวเองบางอย่างประเด็นที่น่าสนใจคือกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 58.7 (ตารางที่ 4-4) ใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้มีเวลาอ่านหนังสือน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 2 ลดลงเมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ที่กล่าวว่า สาเหตุที่ผลการเรียนลดลงเป็นเพราะการเข้าร่วมกิจกรรมมากทำให้ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ เมื่อศึกษารายละเอียดของกิจกรรมในแต่ละภาคที่จัดขึ้นในปีการศึกษา 2550 พบว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นในภาคการเรียนที่ 2 มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับกิจกรรมที่จัดขึ้นในภาคเรียนที่ 1 ขณะที่การเรียนในภาคเรียนที่ 2 ก็หนักกว่าการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ด้วย ซึ่งปัญหานี้เกิดขึ้นที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เช่นกันคือ ที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวนหนึ่งมีผลการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ มีสาเหตุส่วนหนึ่งได้แก่ การต้องเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ และสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะปัญหาของนิสิตนักศึกษาของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 15-22) และสำเนา ขจรศิลป์ (2539: 85-88) ระบุว่าหนึ่งใน ปัญหาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาคือ ปัจจุบันนักศึกษาที่ชอบทำกิจกรรมมีสัดส่วนน้อยลง นักศึกษากลุ่มนี้จึงต้องทำงานมากขึ้น และใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากจนทำให้มีผลกระทบต่อการเรียน

ผลการศึกษาพฤติกรรมมุ่งเรียนบางข้อของกลุ่มตัวอย่างซึ่งผู้ศึกษาวิจัยเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นปีควรรีบแก้ไขเพื่อไม่ให้มีพฤติกรรมต่อเนื่องก็คือ

- พฤติกรรมการขาดเรียนทั้งในภาคการเรียนที่ 1 และ 2 ซึ่งมีอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย = 4.42 และ 4.37 ตามลำดับ (ตารางที่ 4-6) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 2 ลดลงเมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ที่กล่าวว่า สาเหตุที่ผลการเรียนลดลงเป็นเพราะความเกียจคร้าน

- พฤติกรรมมุ่งเรียนบางอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ได้แก่ พฤติกรรมการศึกษาเนื้อหาวิชามาก่อนล่วงหน้า พฤติกรรมการศึกษาเนื้อหาวิชาหลังเลิกเรียนอย่างสม่ำเสมอ และ

พฤติกรรมตามอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนทุกครั้ง โดยไม่กลัว ไม่อาย อาจารย์และเพื่อน ๆ ขณะกำลังเรียน/หลังเลิกเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37, 2.59 และ 2.42 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4-6 ซึ่งการมีพฤติกรรมเหล่านี้ค่อนข้างน้อยจะทำให้นักศึกษาเข้าไม่ถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหาวิชาเรียนในแต่ละครั้ง รวมทั้งการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยในแต่ละครั้งมีเนื้อหาค่อนข้างมาก สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษารุ่นปี 1 ที่มีคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 2 ลดลงเมื่อเทียบกับภาคเรียนที่ 1 ที่กล่าวว่า สาเหตุที่ผลการเรียนลดลงเป็นเพราะขาดความกล้าที่จะถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนที่อาจารย์สอน และจากการสัมภาษณ์นักศึกษบางส่วนที่ได้สอบเข้าเรียนใหม่ ในคณะพยาบาลศาสตร์ รหัส 51 พบว่าบรรยากาศการแข่งขันในการเรียนมีส่วนสำคัญต่อผลการเรียนด้วยเช่นกัน ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้ได้ให้ข้อมูลว่าการเรียนในคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมขาดบรรยากาศการแข่งขันในด้านการเรียน และนักศึกษบางส่วนมีพื้นฐานความคิดว่าตนเรียนผู้อื่นไม่ได้ จึงขาดพลังใจในการมุ่งมั่นด้านการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์ที่ปรึกษาและคณาจารย์ควรดำเนินการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนอย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษารุ่นปี 1 ให้มากขึ้นเนื่องจากผลการศึกษาในตารางที่ 4-6 นักศึกษามีพฤติกรรมในการคิดตามและหาคำตอบให้ได้เมื่ออาจารย์ถามอยู่ในระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมตามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนทุกครั้งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (เฉลี่ย 3.1 และ 2.4 ตามลำดับ) จึงควรให้อาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ที่สอนประจำรายวิชา ควรอธิบายให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของการเรียนอย่างมีส่วนร่วม จัดการเรียนการสอนโดยให้มีกิจกรรมส่งเสริมการเรียนอย่างมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น เป็นต้น รวมทั้งหลังประกาศผลสอบกลางภาค (Midterm) ทุกครั้ง ทางอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาทั้งสองสาขาวิชาควรปรึกษา หรือจัดประชุมกับอาจารย์ประจำวิชาเฉพาะ เพื่อขอข้อมูลพฤติกรรมการเรียนหรือผู้ที่มีปัญหาการเรียนในรายวิชานั้น ๆ ของกลุ่มนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม เพื่ออาจารย์ที่ปรึกษาจะได้นำมาวางแผนการให้คำปรึกษาแก้ไข หรือปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

2. แม้ว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามหาวิทยาลัยไม่สัมพันธ์กับการลดของค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม แต่จากการศึกษา พบว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามหาวิทยาลัยอยู่ในช่วง 2.5-3.49 มีคะแนนเฉลี่ยในภาคปลายไม่ลดลงเมื่อเทียบกับภาคต้น (ร้อยละ 13.3) จำนวนน้อยกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามหาวิทยาลัยอยู่ในช่วง 3.5-4.00 มีคะแนนเฉลี่ยในภาคปลายไม่ลดลงเมื่อเทียบกับภาคต้น (ร้อยละ 25.0) ประกอบกับข้อมูลปัญหาด้านต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์นักศึกษา ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางการดำเนินการดังนี้

2.1 ควรมีการปรับปรุงเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษา เช่น กำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ที่ระดับสูงกว่า 2.5 หรือมีการกำหนดคะแนนของวิชาคณิตศาสตร์ ชีววิทยา

ฟิสิกส์ เคมี เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกร่วมด้วย เพื่อให้ศึกษามีพื้นฐานเพียงพอในการเรียนต่อในรายวิชาเฉพาะ

2.2 จัดให้มีการเรียนการสอนเพื่อปรับพื้นฐานความรู้วิชาเฉพาะ ในช่วงภาคฤดูร้อน (summer) ให้กับนักศึกษา ก่อนเปิดภาคการศึกษาที่ 1 หรือควรมีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนในรายวิชาเฉพาะของนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม เช่น

2.3 จัดโครงการให้นักศึกษาประกวดยุทธศาสตร์แก้ปัญหาการเรียนในรายวิชาเฉพาะ เพื่อนำยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมมาใช้

2.4 จัดให้มีการดำเนินการกระตุ้นหรือส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินการดูแลกันในด้าน การเรียน อย่างเป็นระบบหรือสร้างให้เป็นวัฒนธรรม โดยพี่ช่วยน้อง เพื่อนช่วยเพื่อน เนื่องจาก นักศึกษาจะกล้าปรึกษาและพูดคุยกันเอง หรือกับรุ่นพี่มากกว่ากับอาจารย์

2.5 ส่งเสริมการจัดทำสื่อการเรียนการสอนวิชาเฉพาะ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถทบทวน การเรียนได้ ตัวอย่างเช่น สื่อในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ วิดีโอ ซีดี ให้นักศึกษาสามารถ ทบทวนบทเรียนได้ หรือจัดทำคลิป (clip) การเรียนการสอนผ่านทางเว็บไซต์ เพื่อให้ นักศึกษา ทบทวนบทเรียนได้ตลอดเวลา

3. จากการศึกษา พบว่านักศึกษาร้อยละ 58.7 ใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้มี เวลาในการอ่านหนังสือ น้อย ทั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการกิจการนักศึกษาควรร่วมกัน ดำเนินการส่งเสริมการเรียนและการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสม เช่น จัดอบรม ชี้แจงความสำคัญของการทำกิจกรรม และการวางแผนการเข้าร่วมกิจกรรม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อ การเรียน เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการในข้อนี้จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องการวางแผนการเรียน การ อ่านหนังสือ และการทำกิจกรรมร่วมกัน การแบ่งงาน ทำงานให้สำเร็จตามเป้า เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อตนเอง และส่วนรวม ทั้งด้านการเรียนและการทำกิจกรรม

เนื่องจากนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมที่เข้าเรียนรหัสต่างกัน อาจมี คุณสมบัติหรือการรับรู้ และจุดมุ่งหมายในการเข้าเรียนแตกต่างกัน ประกอบกับการเรียนเป็นมี ศักยภาพที่สามารถพัฒนาให้มีเพิ่มขึ้นได้ ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจจะทำ วิจัยต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาผลการเรียนของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องจนครบสี่ปี

2. ควรนำปัจจัยที่มีผลทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาลดลง มาปรับใช้เพื่อพัฒนา นักศึกษา เช่น ทำการศึกษาแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมพฤติกรรมมุ่งเรียนทั้ง 5 ข้อ ให้มีมาก ขึ้น และทำการติดตามความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม กับผลการเรียนของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

- การเข้าเรียนฝึกปฏิบัติในรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
- การจดคำบรรยายเพิ่ม/เน้นข้อความสำคัญลงในเอกสารประกอบการสอน

- ค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาที่เรียนให้ลึกซึ้งและกว้างขวางยิ่งขึ้น
- การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับวงการวิชาชีพอยู่เสมอ
- การเข้าห้องสมุดทั้งภายใน/ภายนอกมหาวิทยาลัยเมื่อมีเวลาว่าง

3. ทั้งนี้ควรมีการปรับพฤติกรรมต่าง ๆ ให้กับนักศึกษากลุ่มนี้และติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

- พฤติกรรมการศึกษาเนื้อหาวิชามาก่อนล่วงหน้า
- พฤติกรรมการศึกษาเนื้อหาวิชาหลังเลิกเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- พฤติกรรมถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนทุกครั้ง โดยไม่กลัว ไม่อายอาจารย์และเพื่อน ๆ ขณะกำลังเรียน/หลังเลิกเรียน

4. ควรมีการศึกษาเรื่องความภาคภูมิใจในคณะวิชา กับผลการเรียนของนักศึกษา

5. ควรมีการศึกษาเรื่องบรรยากาศการแข่งขันทางการเรียนกับผลการเรียนของนักศึกษา

